

Geïnspireerd door het overdonderende succes van CLOU II, geroemd geprezen en bewierookt door eenieder hebben wij (de redactie) in een week tijd een kerstclou in elkaar gedrukt. Publikatie werd mogelijk gemaakt door een nimmer aflatende stroom van kopy in de vorm van stichtelijke lectuur zoals kerstverhalen, filosofie etc. en profanere werken zoals een sportraadverslag, kroniek een verhandeling over Bazip Zeehok etc.

Daarnaast verheugen wij ons over een ingezonden repliek van de hand van de grote schrijver Harry Kooloog. die het niet beneden zijn waardigheid heeft geacht zijn antwoord in ons schoolblad te laten verschijnen.

De verwerking van de enorme hoeveelheden materiaal was voor de redactie een uitdaging, om een schoolkrant van de pers te laten rollen in zo'n kort tijdsbestek. Misschien zijn er door de snelheid waarmee wij werkten enige slordigheden in de kerstclou geslopen. We hebben zo hard gewerkt dat de tijd ons ontbrak om dit bijtijds te constateren.

Wij hopen dat de vruchten van onze arbeid U helpen bij het overbruggen van de lange en moeizame vakantie periode.

De Redactie wenst tot slot een vreedzame kerst en een literair verantwoord 1973.

Johan, Paul, Elly, José Ans, Wijnand, Jan, Fred, Frans, Paul, Guus en onze optimist Niko Hetsen.

Inhoudsopgave van de derde CLOU:

I -Voorkant.	I3- Sportraad-.
II-Inleiding.	I4-Toneel I.
3 -Kroniek.	I5-Pa Rainey.
4 -Kerstverhaal.	I6-Uit IA.
5 -Whiskey.	I7-Werkweek 5A.
6 -Kerstverhaal.	I8-Een droom.
7 -Kerstverhaal.	I9-Het Ei/Gast aan tafel.
8 -Bazip Zeehok.	20-Gedichten.
9 -Griekse Wijsbegeerte.	21-Een antwoord.
10-Klasseboek IB.	22-Een antwoord.
11-Acti. Een Dag Werk.	23-Puzzel.
12-Kerstverhaal.	24-Achterkant.

Kroniek

In de eerste plaats wordt iedereen prettige feestdagen gewenst met lekkere lage lusten zoals het ontwrichten van het postverkeer, het uitdunnen van de gelederen van de gedierten des velds en het Noordierlandje spelen bij de jaarwisseling, en met hogere idealen zoals het afsluiten van een beter sociaal contract en steniging van sexwinkels.

De nieuwe barakken zijn in gebruik genomen, voorlopig nog voorzichtig want de deur gaat meestal 5 minuten later open dan de hoofdingang. Borden zijn aanwezig maar krijtbakjes niet zodat bordewisser en krijt nu in een plastic afwasteiltje op de kachel worden vorgebakken. Aanvankelijk ontbrak in 3C bovendien een halve bijbel (N.T.), maar dit tekort is aangezuiverd a raison van f8,25 zoals boven het voorwoord staat te lezen. De uitslag van de laatste verkiezingen was aan dit snelle organisatorische ingrijpen wellicht niet vreemd.

Alleen al de gedachte aan een eigen redactielokaal deed een schoolkrant ontstaan, zo dik, dat zij uit haar nietjes barstte. De eerste pagina was kleurrijk en de tweede onleesbaar, zodat iedereen nu naar het grote theatergebeuren moet want de inleiding op het toneelstuk is verzopen in de stencilinkt.

Op sportief gebied zijn de tournooien op vrijdagmiddag, altijd eindigend in een taartenfeest (snoep verstandig, eet een appel) in Laurel en Hardy stijl, het vermelden meer dan waard.

Overigens zitten de leraren op sportief gebied niet stil. Goed, de heren van der Knaap en Teunissen overleefden de eerste kwalificatieronde van het pingpongtoernooi niet, maar lag dat aan hun spel? Zeker niet. Stijlvol en waardig, technisch en tactisch meesterschap ten toon spreidend beheersten zij de tafels. Slechts doordat de tegenstanders meer punten scoorden (wie kent die eigenlijk toe bij tafeltennis en waarom?) werd hun de weg naar hogere regionen versperd.

5-Ath. ondervond de kracht van het lerarenvoetbal. In de vorige CLOU vonden we van dit gebeuren geen verslag. Kon er geen lovend woord af voor ons dapper streven de jeugd ook op het groene veld blijvend te frustreren? Wat viel er niet te genieten! Een ouderwets aanvallende spel die door allerlei bandages eens zo dik leek als hij was en die we nog steeds de schattingen omtrent zijn tonnage uit het publiek niet durven te vertellen, een halfspeler die een helft het parkeerterrein en de andere helft de tuinen in de drieboomlaan onder vuur nam, een glaszuiver doelpunt, enz. Er was slechts een schaduw. Van het enige ogenblik dat de leerlingen op onze helft mochten voetballen maakte een hunner een laag gebruik door alle verhoudingen scheef trekkend de stand gelijk te maken. Het afsteken van vuurwerk op oudejaar is altijd een netelige zaak. Of je hebt de reacties begrepen en dat is voor jezelf erg fijn en voor de burens vervelend (een eerste vereiste is natuurlijk: nooit de vuurstraat in je eigen gezicht) of je hebt er niets van begrepen en je gooit maar wat explosieven bij elkaar. Meestal gebeurt er dan niets, hetgeen niet de bedoeling van de onderneming geweest kan zijn, soms echter vind je door stom toeval het buskruit uit (Engelse primeur voor Europa rond 1300). De situatie wordt dan voor iedereen vervelend: zelf mis je de verspeelde ledematen toch na verloop van tijd, de burens zijn onthand, ineens midden in de nacht zonder huis is vervelend, vooral als het openbaar vervoer niet meer rijdt, en ook ambulance-chauffeurs en artsen verrichten hun al dan niet goed betaald overwerk meestal niet in een stralend humeur. Desondanks, zie voor de wensen voor het volgend jaar de eerste alinea.

Kerstmis voor hem

Het was kerstmis. Althans, dat zei men. Om middernacht
trok ik mijn jas aan, een mooie groene, ik had hem voor
een prikkie gekocht op het waterlooplein, toen mijn moe-
der mij bedreigde met een mooie, nette, witte winterjas.
Ik stapte de voordeur uit en begon een sjekkie te draai-
en, terwijl ik achter mijn ouders aan naar de kerk liep.
Ik zag hen in de rug, zij met haar tengere figuur en
haar zwarte lange haar dat op haar schouders heen en
weer en sloeg. Hij met zijn brede schouders en zijn kor-
date stap. Toen ik de kerk binnenstapte zag ik hen al niet
meer. Ik ging naast een dame zitten, met, volgens mij,
kleine en slappe borsten en een mooie wrat op haar neus,
die haar zeker niet misstond. Aan de andere kant van mij
zat een klein meisje, dat me steeds verlegen aanstaarde
waardoor ik de indruk kreeg dat ze dolverliefd op me was.
Ik keek in de rug van een zware man, die steeds verdwaasd
om zich heen keek.

De kerk was versierd met korte dennetakken en hier en daar
een wit bloemetje.

Toen ik na anderhalf uur de kerk uitstapte en tussen de
zichtbaar geestelijk verrijkte mensen doordwaalde was ik
me er niet van bewust, dat ik deze geestelijke invloed ook
had ontvangen. Ik liep langzaam naar huis, waar ongetwijfeld
de tafel gedekt zou staan. Deze gaf plaats aan vier mensen
vier vorken, vier messen, vier glazen en het brood, kadetjes
en beleg, plus twee flessen Graves Superi of misschien
wel een lekkere import sherry van f3,10 in karton. Ik keek
de lucht in en zag de sterren, de maan (met drie Amerikaanse
sterretjes erop, als er veertig op staan, krijgt hij een
botervloot of een set messen of iets anders uit de geschen-
kengid). Ik zag de verlichte mensen langslopen of rijden
en ik was nog even duf als twee uur terug.

Mijn zusje liet me binnen, mijn ouders hadden al een glaasje
Rosé op en we begonnen te diskussieren over de preek die
ik niet eens gehoord had. Ik wenste eenieder een gelukkige
Kerst en gaf mijn zusje daar een dikke zoen bij, waarop ze
begon te huilen omdat dat haar zeker herinnerde aan haar
vriend, die twee maanden geleden de pijp uit was gegaan
vawege een of ander kankergezel in zijn longen. Ik heb hem
het boekje om zien gaan en iedere keer als ik er weer
aan denk wordt ik er koud van.

Plotseling slaakte mijn vader een kreet en bleef wezenloos
voor zich uitstaren. Ik keek naar zijn verstartend gezicht
en kon mijn blik er niet meer vanaf houden. Vier dagen later
liep ik achter de kist aan en dacht aan de twee flessen
Graves Supérieure, die ik maar in beslag had genomen, want
mijn vader had ze niet meer nodig en mijn moeder had geld
genoeg om een paar nieuwe te kopen. Mijn zusje had zelfmoord
gepleegd en werd de dag daarop begraven, ik vergeef het haar,
ik zou het ook gedaan hebben. Prettig Kerstfeest, ERIK.

***Whisky (

Ik had achttien flessen ***whisky in de kelder en mijn vrouw zij mij, dat ik alle achttien flessen leeg moest gooien in de gootsteen in de keuken of anders.... Ik zij dat ik het zou doen en begon met het revolterende karweitje

Ik trok de kurk uit de eerste fles en goot de inhoud in de gootsteen, met uitzondering van een glas, dat ik opdronk. Ik trok de kurk uit de tweede fles en deed er precies eender mee, met uitzondering van één glas, dat ik opdronk. Ik trok de fles uit de kurk van de derde en goot de inhoud in de gootsteen, die ik opdronk. Toen trok ik de fles uit de vierde kurk in de gootsteen en schonk de fles leeg in het glas dat ik opdronk. Ik dronk de kurk uit de volgende gootsteen en wierp de fles. Ik trok de gootsteen uit het volgende glas en wierp de kurk in de fles. Toen kurkte ik de gootsteen met het glas deed de drank in de fles en dronk en wierp. Ik smiet het glas van de volgende gootsteen en de kurk uit de inhoud van de fles.

Toen ik alles leeg had gemaakt, hield ik met één hand het huis tegen, telde de glazen en de kurken en de flessen en de goten en de stenen met de andere die samen 29 waren en toen het huis voorbijkwam, telde ik ze allemaal weer en deed tenslotte alle huizen in de fles, die ik opdronk. Ik ben heus niet onder de alvloed van incohol, zoals sommige densen merken dat ik ben. Ik ben niet half zo denken als U wel dronkt! Ik goel me alleen een beetje vek, dat ik niet beet wie ik wen en hoe dronker ik hier sta, hoe langer ik wordt.

Ajakkes!

moraal:

Drink uitsluitend ***whisky en vooral niet teveel tijdens de kerst.

't Is moeilijk dit jaar.....

Zeg dat wel. 't Is bere-moeilijk dit jaar. Of dat nou komt, omdat we Sinterklaas in dat rotweer de daken op hebben gejaagd of omdat we maar geen kou-tintelende vingers kunnen oplopen, maar de kerststemming wil maar moeilijk komen. En ik heb er toch erg mijn best voor gedaan. De dag na Sinterklaas moet ik toch altijd effe de stad in om tassen, handschoenen en wat snuisterijen te ruilen en dan zie je hoe onbehouden etaleurs Sint en Piet bij kop en kont pakken en de "kast uitlazeren", zoals dat in vakkringen heet. "Die ouwe hep ze weer verdiend", zeggen de mannen, die al langer in het vak zitten er nog bij. Ik heb die taferelen altijd nog verborgen kunnen houden voor mijn broed, maar mijzelf helpen ze wel eens om in de kerststemming te komen. Want achter de kastbrekers staan dan al weer wat artistiek gevormde meisjes met ballen hulst, rode linten en dennegroen. De duurdere zaken gebruiken uitsluitend wit, de volkswinkels werken lekker met kleuren. De finishing touch met de spuitsneeuwbus werkt meestal goed op mij in en als het weer een beetje meezit dan wil ik wel eens neuriënd thuiskomen. Met van die diepe uithalen, die Bing Crosby al zo'n jaar of veertig gebruikt voor zijn White Christmas. Maar verdomme dit jaar wil het niet lukken. Toch moest ik er Zaterdag aan geloven. Ik had het gezegd en dan zal het gebeuren ook.

"Pap, vandaag kerstboom kopen, hè?" "Gaan we eerst de zolder op om te kijken wat we nog hebben of kopen we eerst een boom?" Nou ben ik in de loop van de jaren wat wijzer geworden en ik weet in welke stemming de kersttroep begin Januari op zolder wordt gesmeten. Dan ben je al zo'n twee uur bezig geweest met een gortdroge boom, die toch nog niet dood genoeg is om niet net die paar mijoen maalden in je bord te krijgen. Die takken aan de muur beginnen al te ritselen als je maar zachtjes hoest, zodat je met een hend vol prikkers de boel in dozen smijt. Ergens vind je dan nog een wat hard uitgevallen half opgegeten oliebol, terwijl je weet dat je minstens nog een volle maand tegen die gelekte kaarsvetdruppeltjes aan moet kijken. Het is dan ook "inpakken en wegwezen geblazen", Bûh, je kunt die kitschtroep niet meer zien.....

"Nee, jongens eerst de boom kopen en van de week pas optuigen". Van dit uitstel komt zeker geen afstel, maar het scheelt toch wel een paar dagen. We gaan de markt op, doen een greep in de kinderschaar en vissen de vier kleinsten uit de bak.

"Wij mogen mee, hè?" "Jullie mogen mee".

Sander die al in de vijfde zit, is voor de technische adviezen "Nog niks kopen pap, eerst goed rondkijken hoor. Op de markt staan wel bomen, maar daar zitten hele kale tussen. Als dat niks is, dan gaan we weer naar ons ouwe plekkie". Dat ouwe plekkie is bij een mannetje, dat op slinkse wijze, achter een hoge muur op een vochtig binnenplaatsje, zijn vredesbomen staat te verkopen. Hij is geloof ik bang, dat de minister van financiën zelf inwoner is van ons lieve stadje en zu'n kinderen eropuitstuurt, omde belasting direkt te innen.

Maar mooie bomen heeft-ie wel. Dat heb ik vorig jaar ontdekt. Voor zes gulden en een schop voor mijn poten had ik toen een boom van ruim drie meter. Die schop kreeg ik van een of andere patser, die ook een grote boom nodig had, ter versiering van zijn bordeel geloof ik. Het was een kort, fel gevecht, waarbij ik een schop moest nemen, maar er toch twee kon uitdelen. En ik hield het gezag bij m'n kinderen er nog hoog bij ook. "Dat heb je goed gedaan pap", was toen de minste lofuitroep, die ik tijdens de kerstdagen van vorig jaar te horen kreeg.

Het werd dus snuffelen op de markt, begeleid door luide, afkeurende en zelfs enkele honende toelichtingen van Sander en ik zag het al weer helemaal voor me. "Kom mee pap, we gaan weer naar ons plekkie!"

Nou het leek of het mannetje niet weg was geweest, misschien even een paar dagen om nieuwe bomen te halen, want ik denk dat ze bij hem toch ook na vijf weken een beetje gaan uitvallen. "Een grote boom, zij ik wat onverschillig. "Wat is groot meneer"? zij het mannetje. "Zeker vijf of zes meter", brulde Sander hem toe. Hij wou zeker eens een keertje klimmen. "Maak er maar drie-eneenhalf van, zij ik, aanzienlijk meer bescheiden. "ksaluseffekake", zij het mannetje en dook in de grote hoop.

Met een mooie kleur rood in het aangezicht dook hij na enig graafwerk weer op. "Dan moet dut'um zijn", zij hij eenvoudig.

"Zeven piek". "Mooie boom", vond Sander ook. De rest van 't kroost knikte instemmend en varend op die uitstekende koers trok ik de beurs. Want dat mag ik nog steeds doen.

De taken waren alras verdeeld. Twee sjuuwen bij de top, twee bij het andere eind en ik geef de maat aan. De intocht was weer blijde en zelfs mama vergat even dat ik weer tweemiljoen naalden naar binnen droeg

Op zolder was het de chaos, die ik gevreesd had. De dozen met snoeren, ballen, pieken kandelaars lichtjes, belletjes en weet ik veel stonden nog steeds verongelijkt voor zich uit te staren. In ijltempo waren ze beneden, trots en glimmend, omdat de inhoud weer voor twee weken in de volle belangstelling staat. Zo erg veel ballen waren er niet eens aan gort en dat vogeltje met dat glazen staartje kan ook nog best een jaartje mee. En als-ie daar dan weer zo staat, die opgetuigde boom, die platen van Mieke Telkamp, The Platters, Gert en Hermien, de Zangeres zonder Naam en Bing niet te vergeten, rollen de ether uit, dan voel ik het toch weer: ik kan ook Kerstmis 1972 weer aan. We zijn weer in de stemming.

Twee stemmige weekeinden wens ik u allen toe,

T. Hulsman.

De meeste mensen hier op school, hebben vast wel één of meerdere bulk-boeken in hun bezit. Op deze boeken wil ik graag even nader ingaan, omdat je ze beslist moet lezen! Als voorbeeld zal ik nr. 6 nemen: De avonturen van Bazip Zeehok, geschreven door Cees Buddingh' (geboren 1918). Het is een van de meest komische boeken die ik heb gelezen; eerlijk gezegd al tot twee keer toe in één keer.

Het is in 1969 geschreven en verhaalt over een gewoon, humorloos burgermannetje, dat betrokken raakt bij allerlei avonturen van alledag. Eigenlijk weet hij niet zo goed raad met deze tijd. Provoqueren, seks, drugs, enz. zijn de problemen waarmee hij vooral te kampen krijgt:

Bazip heeft ergens gelezen, dat je niet meer meetelt als je niet pr roceert. Na het woord nog eens in de Grote Van Dale opgezocht te hebben, schrijft hij op een schutting waar "Ajax" op staat: "Piet Keizer is een rotlinksbuiten" (!!). Daarna rent hij weg, zo hard hij kan.

Een belangrijke rol in dit verhaal spelen ook zijn vriend Jasses en zijn vriendin Una. Deze ontmoet hij bij een patatkraam, nadat hij een leren jek gekocht heeft. (Zijn haar wordt ook al langer!)

Met Una beleeft hij allerlei avonturen: hij komt in beat-kelders, maakt kennis met "kustenaars" en houdt zelfs een Portugees voor de politie verborgen. Omdat die spuit, denkt Bazip dat hij suikerziek heeft. Bazip rookt ook, wordt stoned, maar begrijpt dat zelf helemaal niet.

Zijn vriend Jasses is een fanatiekeling: fel anti-communist, dol op hengelen en snel opgewonden.

Ondanks alles weet hij toch enorme vreugde te scheppen uit kleine dingen, zoals het mooie weer, zijn duiven, enz. Achter dit komische masker zit toch een diepere zin. Eigenlijk is Bazip maar een zielig mannetje.

Buddingh' heeft dit alles op een heerlijke manier opgeschreven in de eenvoudige gedachtengang van de hoofdfiguur: korte zinnen, eenvoudige woordkeuze, veel tussen haakjes, korte hoofdstukken. "Hij heeft haar ontmoet bij een patatkraam op het Amaliaplein, waar hij wel eens vaker even een krok of een nassibal gaat halen. (Een heel enkele keer ook een bamihapje.) Ze leunde..."

Hun eerste afspraakje:

"Het is toch altijd al een beetje eng, zo'n eerste keer. Wel geweldig fijn natuurlijk en spannend. Maar ook een beetje eng". Ik hoop dat deze citaten iets van de sfeer waarin het boek geschreven is, weergeven.

Tip: Buddingh' heeft nog meer geschreven:

"Deze kant boven" - Gedichten

"Misbruik wordt gestraft" - Roman

"Leve het bruine monster"

"128 vel schrijfpapier"

"een pakje per dag"- kritieken

"Lexicon der poëzie"

"Zo is het dan ook maar weer een keer"- gedichten

"Wat je zegt ben je zelf"- dagboek (gelijk met Bazip Z. geschreven)

Binnenkort komt er weer een dagboek uit van Buddingh'!

Veel plezier!

José Bijman 4A

HERACLITUS CONTRA PARMENIDES

Deze beide filosofen bekeken het probleem van worden en vergaan totaal verschillend: Heraclitus zegt, dat alles voortdurend in beweging en verandering is, Parmenides beweert, dat beweging en verandering schijn zijn. We zullen hun ideeën kort beschrijven. De grote geniale denkers Plato en Aristoteles komen pas tot een verzoening van beide standpunten.

Alles is dus in beweging, volgens Heraclitus, en juist in onze dynamische tijd ligt deze gedachte heel modern en dus redelijk. Volgens hem ontstaat alles door strijd, tegenstellingen, botsingen en conflicten. De mensheid bestaat b.v. uit mannen en vrouwen, die samen weer kinderen krijgen, vaak via oorlogen en revoluties ontstaat er een nieuwe menselijke samenleving, uit de discussies van mensen ontstaan nieuwe ideeën, enz. enz. Een Frans spreekwoord zegt dan ook: "Uit de botsing van meningen komt de waarheid naar voren: du choc des spinions jailliet la vérité."

En de Duitse filosoof Hegel zegt: Uit stelling (these) en tegenstelling (anti-these) ontstaat een samenvatting (synthese).

Conclusie: deze gedachten van Heraclitus zijn levende gedachten gebleven en vormen nog een brilante verdediging van onze democratische ideeën!

Parmenides is een typische intellectuele figuur: hij heeft enkele knappe ideeën, maar staat wel erg ver af van het gewone dagelijkse leven. Kort samengevat zegt hij: iets is of iets is niet, worden en vergaan, verandering en beweging bestaan niet, zijn schijn en zinsbedrog. M.a.w. van onze zintuigen hebben we niets te verwachten als we de waarheid (hij zegt het zijnde) willen weten, alleen ons denken kan ons verder brengen. Door ons denken (ons verstand) weten we, dat een fata morgana gezichtsbedrog is, dat we afstanden in de bergen volkomen verkeerd kunnen beoordelen, dat in een spiegel geen echte mensen zitten, enz. enz. Parmenides zegt dan ook: denken = zijn. In dit vinden we terug bij Descartes, die, toen hij aan zijn eigen bestaan twijfelde, uitriep: cogito, ergo sum.

Ik denk, dus ik besta. En bij Pascal: de mens is een riet, maar een denkend riet (een rameau pensant).

Een van Parmenides' leerlingen heeft de gedachten van zijn leermeester op de volgende spitse manier verdedigd: ik kan me niet bewegen op de plaats waar ik me bevind en evenmin op een plaats waar ik me niet bevind, dus: beweging is onmogelijk!

(wordt vervolgd)

in T. Moulijn.

GEHOORD IN DE KLAS: (1 b)

Mevrouw Heideman kwam de klas binnen en zei opeens: "Oh, nou heb mijn bril vergeten." Een jongenvuit de klas zei toen: "Moet u mijn bril lenen? Er is wel een oor af..." "Nee, dat is niet nodig" zei mevrouw Heideman, "maar als je oor er af is doe je er toch een elastiekje om." Een jongen achter hem bood hem een elastiekje aan maar hij sloeg het aanbod af. "Nou breekt mijn klomp", zei mevr. Heideman, "die jongen bedoelt het toch goed". "Nou zei de jongen met de kapotte bril, "waarom doet u hem dan niet op....."

Klasseboek I b vervolg

hoofdstuk IV

Wimpie wordt 's morgens door zijn moeder gewekt. 'Wimpie, wakker worden!' 'Ja-a-a-ha, ik kom al!' maar bij zichzelf sputtert hij: 't is nog zo ontstellend vroeg, ik ga nog maar eventjes plat'. Hij valt dus in slaap en opeens staat Piet, de tovenaars weer voor hem.

'Waar wil je heen Wimpie?' 'Naar een groot kasteel graag, en als het kan met een griezelige heks.' 'Doen we toch even', was tovenaars antwoord. 'Hocus acralapocis pas bom en op de plaats'. Het griezelige kasteel.

'Wat vliegt daar?' 'Een heks op een bezemsteel, ik zie het al: alles gaat naar wens. Maaaaaar ze komt op ons af. Piet wat nou?

'Wat mot dat hier', krijst de heks.

'Ach, niks hoor, alleen willen we even kijken naar het kasteel'.

'O als dat alles is: vooruit met de schuit, dan maar', aldus de kakelende stem en het grijnzende lachje.

Piepend wringt zich de poort open en Wimpie in het kasteel.

Allemaal spinnenwebben en vieze beestjes. 'Kijk', zegt de kalende heks: 'dit is de kassie-zes automaat en dit de tijdmachine'.

'Waar dient die voor?', vraagt Wimpie. 'Je gaat ermee naar een andere tijd', zegt de heks. 'En mag ik daar straks een keertje mee?', vraagt Wimpie. 'Ja, dat's best, maar eerst nog wat andere dingetjes behijkend', knispert het heksemensje.

Toen alles bekeken was mocht Wimpie in de tijdmachine.

Het was nu 8 uur op het horloge van Wimpie. Nu ging de machine werken: kwart over 8, half negen, kwart voor negen, negen uur, negen uur, negen uur, dat kwam Wimpie heel bekend voor.

Negen uur moest hij op school zijn.

Wimpie, Wimpie, waar blijf je nou?" hoort Wimpie dan, E... opeens is hij wakker.

"Schiet op, papa brengt je wel naar school."

hoofdstuk 8

Wimpie is heerlijk aan het snoeten in vaders grote stoel, tot hij in slaap valt. Plotseling staat Piet, de tovenaars voor hem.

"Zo Wimpie", zegt de tovenaars "waar wil je vandaag naar toe?"

"Ik zou wel eens op een groot schip willen", antwoordt Wimpie.

"Nou eh goed dan". Hocus pokus pilatus pas acnabada cradaba" zegt Piet. BOEM. Daar ligt hij al op een groot zonnebed aan dek van de "Mary Queen".

Maan opeens begint het schip te schommelen. "Help, help" schreeuwt Wimpie. "Ja, rustig maar", roept een matroos, "ga maar naar bed" en hij grijpt Wimpie in zijn kraag en stopt hem in bed. "Hier is een plasticzak als je wat doen moet en hier zijn ook wat zeeziekpilletjes".

Maar Wimpie staat alweer naast zijn bed en schreeuwt: "Ik wil naar mijn moeder toe".

Maar dan staat zijn moeder naast de stoel en zegt: "Zeg Wimpie, waarom schreeuw je zo hard?"

"Omdat ik..... he, waar ben ik nou?"

"Je bent in de kamer" antwoordt moeder "ik ben toch bij je, je hoeft niet bang te wezen!"

WORDT VERVOLGD

Nog één keer : de aktie "Eén dag werken" 1972.

Al het geld, bijeengebracht in 1972, is nu overgemaakt en op de bestemde plaats aangekomen.

Al het geld : f10.300,--

De bestemde plaatsen	:	Indonesië	1500,=
		West-Bengalen(India)	2000,=
		Brazilië	1000,=
		Philipijnen	3000,= (2 x 1500,=)
		Kongo	2800,= (2 x 1400,=)

Dankbaarheid en enthousiastme overheersen in alle brieven, die ik als reactie op het gestuurde geld heb gekregen. "We kunnen er zoveel mee doen". "Dat jonge mensen zich daarvoor in willen zetten".

Natuurlijk lossen we met onze f10.000,= structureel niets op, de rijke wereld blijft rijk, de arme wereld blijft arm, maar wel vinden een aantal mensen de inspiratie om verder te gaan; kunnen zij in veel elende iets concreets doen: twee primitieve huisjes bouwen(West-Bengalen), regentonnen aanschaffen (Indonesië) Waterfilter kopen(Brazilië), beginnen aan een primitief probeersel van technisch onderwijs (Kongo).

De "brutaalsten" eindigden hun brief met de vraag of de actie ook volgend jaar gevoerd wordt. Ik heb bevestigend geantwoord.

J. de Haas.

Ik droomde vannacht dat ik ongelieveheer was en zojuist geboren.

Terwijl een rund hinderlijke asenwolken mijn kant uitjoeg, voorzag Maria mij van een schone doek om de bips, die ik inderdaad hard nodig had.

Tevreden keek ik rond.

Naast mijn moeder stond Josef wat bleekjes veiligheidsspelden aan te geven.

Hoe gauw mijn geboorte wel bekend was, moge blijken uit het feit dat ik amper aan de 6e verschoning toe was, toen de eerste felicitant reeds binnenkwam.

Een woeste figuur met drankzuchtige ogen, al deed hij erg lief tegen mij.

Het bleek de eerste te zijn van een lange rij.

Twee weken lang kwamen ze binnenstampen vaak compleet met een hele meute schapen, wat tochtte bij het leven.

Het was wel ontroerend.

Al snap ik nog steeds niet, van wie ze het zo snel wisten, want ik was verrekto onverwachts gekomen.

Dat zag ik aan de gebrekkige toestanden om mij heen. Afijn, juist toen ik mijn vader om verantwoording wilde vragen, kwamen er 3 monarchistisch geklede heren binnen zonder schapen.

Dat laatste viel het eerste op.

Ze zagen er zeer voornaam uit, al zeurde er een over verschietsende sterren, wat mij een beetje kinderachtig voorkwam, maar ze namen wel mooie dingen mee, wierook en goud enz.

Onderwijl ik dat zo aangag, vroeg ik mij verbaasd af, of dit allemaal niet een beetje overdreven begon te lijken, en overwoog in de kontramine te gaan.

Maar als baby maakt zo iets weinig indruk.

Ik besloot dus eerst wat ouder te worden, m'n baard te laten staan en dan grandicos te zeggen, waar het op stond.

Tenslotte is het je reinste discriminatie, zo bevoordeeld te worden, omdat je toevallig onzelieveheer bent.

Uiteindelijk bleek de volgende dag uit de Nazareense Koerier dat in Mantiev en Arfaib opnieuw 5000 mensen wegens oorlogshandelingen waren omgekomen en er dus niets veranderd was.

Toen werd ik wakker.

Vrijdag 1 december zaalvoetbal- en zaalhandbaltournooi 2e klassen

Vrijdag 1 december werd er gestreden om de eer van zaalhandbal- en zaalvoetbalkampioen. Er waren vijf zaalhandbalteams en acht zaalvoetbalteams ingeschreven die in 1 zaalhandbal- en twee zaalvoetbaltoules waren ingedeeld. De winnaressen van poule 1 mochten meten aan de taart beginnen, terwijl de winnars van poule 2 en 3 in een finale moesten gaan uitmaken welk team zich tot kampioensteam mocht promoveren. In poule 1 waren het de meisjes van 2P die overtuigd (8-1, 7-1, 7-1, 4-3) alle vier wedstrijden wonnen. In deze poule eindigde 2B als laatste met 1 punt (2-2, 1-7, 1-10, 0-8). Uit poule 2 en 3 kwamen respectievelijk 2Q1 en 2P als winnaars tevoorschijn. 2Q1 had het iets moeilijker (4 punten 3 goals voor, 2 tegen) dan 2P (5 punten 10 goals voor 5 tegen) gewonnen, maar in een zeer spannende, sportieve (in tegenstelling tot enkele poulewedstrijden) en enerverende finale kwamen 2P en 2Q1 niet verder dan 4-4. Na vijf minuten verlengen was het nog steeds onbeslist (5-5) dus besloot de wedstrijdleiding tot penalty's nemen over te gaan. In een zeer spannende (een ieder was er stil van) eerste serie (ieder 4 penalty's) werd de strijd nog niet beslist, maar in de tweede serie wist 2Q1 de taart te bemachtigen en zodoende te voorkomen dat er 2 taarten bij 2P terecht kwamen, en bewezen zij dat zij echt de sterkste waren.

Vrijdag 8 december basketbaltoernooi 5e en 6e klassen

Op vrijdag 8 december is er een basketbaltoernooi voor 5e en 6e klassen gespeeld door 4 meisjes- en 8 jongensteams. In poule 1, jongens (5P, 5Q, 5Rmix, VI) behaalden 5Q en VI ieder 5 punten, uit een beslissingswedstrijd kwam 5Q als winnaar tevoorschijn. In poule 2 jongens (5A, 5B, 5R, 5HBSb) won 5R door 5 punten te bemachtigen. (5A en 5B kwamen niet verder dan 3 punten) In een goede finale won 5Q overtuigend. In poule 3 meisjes (5B, 5B2, 5Q, VI) won VI door alle 3 wedstrijden te winnen. 5B1 en 5B2 moesten genoegen nemen met de 3e en 4e plaatsen, 5Q werd tweede. VI was evenals bij het volleybaltoernooi superieur.

Bij het basketbaltoernooi voor 4e klassen waren door omstandigheden slechts drie sportraadleden aanwezig, waardoor dit gedeelte van het verslag tot een paar regels beperkt blijft.

Op Donderdag 28 December wordt er een interscholair volleybaltoernooi voor schoolteams gehouden dat door de sportraad georganiseerd is. Bij deze raad ik eenieder aan te komen, gezien dit toernooi dat jaarlijks wordt gehouden meestal zeer gezellig is (vooral in de kantine) en men kan er meestal van een hoog spelpeil genieten, doordat er zeer goede teams (o.a. MTS) en teams uit heel Noord-Holland (Haarlem, Zaandam, Furmerend, Hoorn en Alkmaar) aanwezig zijn.

P.S. De heer De Waal blijkt een regelmatige toeschouwer van onze sporttoernooien, iets waaraan andere leraren een voorbeeld kunnen nemen.

Een lid der Sportraad

Enige verwachtingen, vooraf opgetekend uit de monden van vele toeschouwers:

"Ik ben bijzonder optimistisch" (een van de regisseurs)

"hooggespannen"

"wel goed"

"geen flauw idee"

"De spelers zullen wel erg zenuwachtig zijn maar dat zal wel overgaan.

"De avond: groot succes, het spel: ver wacht wel één en ander."

"Avond:wel belangrijk,spel: generale repetitie slecht, dus goede hoop voor spel"

"Ik weet het niet, 'k denk van een slecht begin"

"slechte spelers"

verder:geen verwachtingen, dan valt het niet tegen- hoge verwachtingen niet zo goed - niet veel, denk van afgang / wel leuk, zelfs N.H.D was er - ik kom omdat ik niks beters te doen had /'t is zo zielig als er

niemand is - Het is-zo leuk de leerlingen te zien toneelspelen - wat ik voorgaande jaren gezien heb, denk ik dat het een goede thriller zal worden.

Tijdens de pauze waren de reacties al positiever; ook de spelers waren tamelijk tevreden over het vertoonde spel; doch de regisseurs gooiden weer roet in het eten met enkele kritische opmerkingen over de sigaret die opgestoken werd en de sigaret die niet opgestoken werd. dit mocht de pret niet drukken en er ging dus gewoonte getrouw een krat frisdrank door. Dit was ook wel nodig als je weet dat de drank die werd geschonken in het stuk niets anders was dan koude thee, water, en appelsap.

De spelers waren niet zenuwachtig,wat ons toch alles meeviel .

De fouten die in het eerste bedrijf werden gemaakt waren door niemand opgemerkt, wat vooral kwam doordat de medespelers de fouten van de man met de black-out geroutineerd opvingen.

Het decor, dat gemaakt was door de heer De Vries c.s.,was natuurgetrouw op enkele foutjes na, die alleen door de heer de Vries zelf opgemerkt waren.

De clou van het verhaal kwam erg onverwachts en deed de hele zaal tot op het laatste moment in de onzekerheid zitten.

Het publiek was dan ook erg tevreden voor deze opvoering en despelers kregen een verdiend applaus en een bedankwoordje van de rector die iedereen nog eens in de bloemetjes zette.

De toneelspelers en andere medewerkers kunnen terugzien op een geslaagde avond.

correspondent-toneel.

Hoorn, 18 december 1972

Werenfridus zet valstrik op, /een schouwspel dat alleszins het aankijken waard was./De rol van de man werd vertolkt door Jeroen Visser die zich naar mijn smaak(N.W.) als enige van het gezelschap helemaal wist in te leven in zijn rol./Het is zijn verdienste geweest dat het publiek tot twee minuten voor 't eind onwetend was over de afloop. Voortdurend stond hij op het punt krankzinnig te worden. Soms overdreef hij zijn rol en schreeuwde wanneer het niet nodig was. Maar dat is de fout van de regie.

(uit NHD. vervolg elders)

Cyclus I

het schrijven
van een cyclus
is
een grote klus

Cyclus 3

cyclusje
cyclusje aan de wand
hoe
kom je daar ?
jij
jij jij

Cyclus 5

iedere cyclus
kan
uiteindelijk vervelend
worden

--

soms dacht ik
dat ik blind was
tot te beseffen
geen bril op te hebben
maar :

daarbuiten is
alles zo onwerkelijk
met blindheid geslagen
en
dan maar blind

--

Cyclus 2

je bent
de
klos

Cyclus 4

een cyclus
is
een naakt
persoon

soms moet men over
hoge drempels stappen ;
zo heb ik eens iemand
zijn hoofd zien stoten

ook als er geen drempel is
kan men struikelen
al was het alleen maar
bij gebrek aan een drempel

--

pa rainey

Bloemlezing uit opstellen van 1a over de STER

.....en die letters betekenen Stichting Etens Reklame. Nou, daar klopt niets van, want het gaat ook over zeep en kodak-kadoos.....

.....mijn vader is vroeger bakker geweest, en hij bakt nog wel eens brood, maar hij zegt nooit dat hij aan 't dwarsbakken is..

.....het is waardeloos. Ik zie iedere dag dezelfde vrouwen voor me, met haar waspoeder..

.....Sommige reclames zijn wel leuk. Dan zie je bv. een vrouw die uitglijdt over een bananeschil...

.....er zit vel te veel strip-tease in de reclame...

.....Het zijn eigenlijk korte toneelstukjes waarin een ding de hoofdrol speelt.....

.....en het hondje Loeki de Leeuw is het leukst.

vervolg toneel (zie pagina 14) (=vervolg van pagina 14)

..De blonde vrouw werd gespeeld door Margriet Ettes. Zij deed helemaal niet gek. Ook pastoor Jos Beerepoot verdient een pluim. Immer statig schrijdend en uitermate rolvast gaf hij de thriller een extra spannend tintje. Commissaris Ruud Sheek, die het allemaal moest oplossen, deed het vrij goed maar uit zijn rol viel beslist meer te halen.

En dan de afloop....

(tot zover het Noord Hollands Dagblad dat vanaf nu over de schreef ging en de clou van het stuk ging vertellen; en dat is zelfs clou teveel!) Jammer voor ieder die nog naar het toneel wilde...

Maar ja met een goed boek is het nog niet vervelend het hele werk te lezen als je de afloop al kent; dus hoe zit dat met een toneelstuk als dit.

Felicitaties voor ieder die gewerkt heeft aan deze geweldige opvoering...

Redactie

uit de krant

RENE ZAAL (14) judokampioen van distrikt. Hoorn- Tijdens de dit weekeinde(j.l.) gehouden distriktskampioenschappen judo voor 14- en 15-jarigen te Zaandijk, slaagde René Zaal(14) erin kampioen te worden van het distrikt Noord-Holland. René heeft de bruine band en is al enige jaren lid en clubkampioen van sportschool Frits van der Werff.

Proficiat RENE, RED.

Nadat wij, de brommerrijders, volgens afspraak om 11 uur waren aangekomen, kregen we koffie en tafeltennisten wat. Na anderhalf uur zagen en hoorden we de fietsers, die blijkbaar over een spijkerbed waren gereden, binnenstroompelen. Nadat zij uitgepuft waren, werden de kamers aangewezen, deze beschikten over ramen met kleine glasplaatjes, waardoor je gelukkig nog net een pilsflesje kon wringen. De jongenskamer werd door een gehorige muur van de meisjeskamer gescheiden, zodat de meisjes hartelijk meelachten met de moppen die de jongens vertelden en soms ook andersom. Toen we ons geïnstalleerd hadden, gingen we naar de grote vergaderzaal, waar we de verdere plannen voor avond en nacht befluisterden.

Hierna begonnen we met het programma: volksdansen (erg leuk), klaverjassen en tafeltennissen. Na afloop kregen we eten, dat bestond uit rauwe wortelen, afgekookte piepers en olie-bollenvis, maar het kon de pret niet drukken.

Nadat Cor het laatste worteltje had teruggekwat begonnen we met de afwas, hetgeen meer op een waterballet leek. Toen alles opgedweild was, gingen we wandelen. De jongens bleven na 200 meter in een café steken, de meisjes en de leraar gingen verder.

Teruggekomen troffen we nog enige voorbereidingen voor het verjaarsfeest van Koos. Hierna gingen we naar de kamers. Om 12 uur echter.....(censuur, sorry)

De verjaardag is gevierd...

's Morgens werden we wakker met een kater waarvan we niet wisten waar die vandaan kwam en merkten tot onze verbazing dat de meisjes hetzelfde overkomen was.

Na het ontbijt gingen we modderen met verf, klei, snoepgoed, etenswaren etc. onder leiding van dhr. de Vries. Tijdens het koffiedrinken kreeg de jarige van onze klasseleraar dhr. Tros een lang p aat van Deep Purple (in Rock). De door Rein georganiseerde Bingo en klaverjastoernooien gingen de mist in (blij toe).

's Middags maakten we een wandeling naar de Wan Chun (of was het de Chang Tung?)

Toen we terugkwamen ging de etensbel, door ons met enig wantrouwen tegemoetgezien. Het menu bestond uit gehakte worteltjes, schuurt zonder suiker en boterjus. Na het eten werd er afgewassen (niet door ons). De avond werd door de leerlingen verzorgd met muziek, voordracht en spel.

's Nachts.....(idem censuur)

De volgende ochtend hielden we de eerste discussie. Hierna ging een groepje naar de Egmondse Abdij om boete te doen, de overigen ruimden de kamers op waarbij nogal eens gestruikelde werd over wat glaswerk.

's Middags om drie uur gingen we huiswaarts.

Het is alweer een dag geleden. Ik liep mee in de drumband, evenals mijn moeder en Kees, een jongen die in de hoofdstraat woont. We hadden geen instrumenten, waarom weet ik niet. We zongen een liedje dat alleen de ouderen kenden, dus ik niet. Ik neuriede maar wat mee.

Langzamerhand ging iedereen de bar in, totdat op slot enkel mijn moeder, Kees en ik liepen te zingen. We zijn maar gestopt. Ik liep naar Tonnie die met een grote zak patat voor de snackbar stond. Toen kwam ook Sjaak.

- Mag ik wat patat ?

- Hiero

- Wat doe je er toch veel zout op, vandaar dat je zo zwaar praat.....

Ik stak de straat over en kwam bij de sigarenwinkel, waar Peter net kwam aanrijden, schijnbaar om de opstellingen van het voetballen te bekijken. Er bleken gepelde sinaasappelen op de vensterbank te liggen, die we samen opaten. We zeiden niets, geloof ik. Ik wist niet meer wat ik moest doen, en ging voor de bakkerij staan. Van gekkigheid probeerde ik over een zeer laag hekje te springen, wat mislukte. Ik viel op straat. Een man die volgens mij teveel op had, zei:

- Je spring zeker over dat hekkie (blurb) omdat de straat zacht is, hè.

Ik zei niets en ging weg. Toen ik me even later omdraaide zag ik nog net, dat de man plat op de grond viel.

Op dat moment ging de wekker, en omdat ik mijn staatsinrichting nog niet goed geleerd had, ging ik uit bed.

Rimbert.

UIT DE VOLKSKRANT

Daarop komt Herman met het volgende:

Ik zat aan een tafeltje bij het raam in café Wim de Lange (v/H Scheltema) in Amsterdam. De dierentekenaar Peter Vos was er ook bij. Hij keek naar buiten.

Het regende niet. Het stormde niet. Het hagelde niet.

Het sneeuwde niet. Er waren geen wolken. Er was geen mist.

De zon scheen ook niet.

Peter Vos dacht daar over na. Toen concludeerde hij:

"Het is modern weer"

Hoe het team van het ei geklutst werd.....

Zoals velen onder ons hebben kunnen zien is door scheidsrechterlijke dwalingen en aanverwante artikelen het toernooi van vrijdag 2 november gedegenerceerd tot een spel, waarin grove intimidatie en BALdadigheid van de zijde van het sportbestuur en diverse scheidsrechters de boventoon voerden. Hierdoor is met name het team van het ei met enige brillante spelers in hun gelederen - die normaal gesproken zeker het toernooi op hun slofjes zouden hebben moeten kunnen winnen - ernstig benadeeld. Dit was duidelijk te zien aan het feit dat het voornoemde zelfverzekerde team door opeenhoping van foutieve beslissingen tijdens de strijd langzaam veranderde in een wanordelijke troep aan zichzelf en hun bekwaamheid twijfelende, onthutste, sportlieden die maanden lang nog als gebroken mensen door het leven zullen voortstrompelen. Wij zullen de laatste zijn die ontkennen dat de hedendaagse maatschappij verrot is, maar dat er op onze school ook symptomen hieromtrent aan het daglicht treden en hun invloed vooral op toernooien als deze zich doen laten gelden, gaat ons inziens te ver en hieraan zal paal en perk gesteld moeten worden wil men de toernooien in de toekomst ordentelijk en op correcte wijze laten verlopen.

Drie van de leggeraakte eieren
van Columbus

GAST AAN TAFEL

Elk jaar vieren we weer Kerstmis, met veel eten sfeer en warmte. Maar hoe zit dat in de andere arme landen? In die landen heerst alleen honger, armoede en ziekte. Dat is toch niet rechtvaardig. Moeten we daar nu niet wat aan gaan doen, speciaal met Kerstmis? Kerstmis vieren wil toch zeggen werken aan de gerechtigheid.

Ook dit jaar organiseert de NOVIB weer een actie. Men kan een deel van zijn Kerstuitgaven geven, of voor langere tijd een gast nemen door zich te verplichten een vast bedrag te storten. Men kan zijn bijdrage sturen aan:

NOVIB -van Blankenburgstraat 6 Den Haag
Giro 645300

Margriet en Frank

het is boekenbal

de verzamelde werken
glimlachen minzaam
naar nietige gedichtenbundels
die als muurbloempjes
geen schijn van kans hebben
in het bijzijn
van bontversierde reuzenpockets
en reeksen schelmenromans
die stiekum lonken
naar verpleegsterromannetjes
die net doen alsof
ze beledigd zijn
en een paar detective-stories
in de arm nemen

alleen de kookboeken
vragen hen ten dans

zonder verdamping
terugkeren in het vlies
ver(r)ast leegstromen
de dag dronken leven
voelen een koud lichaam
doven opnieuw laden
graven met stompe nagels
in open kuilen
je naam likken
metersgroot op stoere tegels
de grond kussen
werkelijk wereld worden
lopen verder lopen verlopen
en als 't morgen wordt
voelen dat iemand
op je vingers staat
omdat je niet mocht zijn
de schim die je zo
onheilspellend gelukkig
maakte
matjes vlechten

A. N. uyens

Enkele dagen geleden kreeg ik bezoek van een familielid dat met voor op gezette bedoeling mijn huis binnenstapte. Niets vermoedend ontving ik hem in mijn werkkamer alwaar hij uit zijn zwarte lederen schooltas een verkreukeld blad te voorschijn haalde dat op het eerste gezicht een nieuwe voorraad w.c. papier gelook. Ik stond juist op het punt hem op bestraffende wijze te recht te wijzen aangezien de voor- en achterkant roze en geel gekleurd waren en deze kleurstoffen zouden het milieu op een verderfelijke manier aantasten wat het lid natuurlijk had moeten weten, toen hij vertelde dat het zijn schoolblad was. Waarschijnlijk had de redactie ervan de bedoeling de inhoud door een - fijntjes uitgedrukt - minder geslaagde vermgaving op te vijzelen. Psychologisch verschijnsel. Dus toen het lid het papier ter lezing aanbood aanvaarde ik het met een voor mij vreemde gretigheid aangezien ik wilde constateren of mijn diagnose juist was. De eerste bladzijden ontkenden mijn conclusie. Maar aangeland op pagina 6 ontwaarde ik met verbijstering een van mijn gedichte geplubliceerd in de bundel Ogen-gietsel in Triplo. Zonder toestemming verwerkt in een prullemand; een grof schandaal. Dit was echter nog niet het ergste. Een blaag van een balkend, proletarisch, geestelijk wangedrocht met een I) van zeven, een murmelende bralput, een kwadradriedubbel overgehaalde leeghoofd gevoelde het als bittere noodzaak mijn werk van klatergeknoei, en clowmsk in de vorm van een kritiek, excuser te mot, te moeten voorzien. Zelden is een dergelijk geknoei mij onder ogen gekomen. Het blatend knaagje ontdeed mijn hele stuk van al wat het aan schoonheid bezat zodat er slechts een rimpelige, kale ISO'er in haar vernederende naaktheid overbleef. In plaats dat de pukkel er zich dien over zou schamen had de infantiel de moed het werk in al haar verwerpelijke schrielheid op papier te werpen en vervolgens - waar haalt hij de moed vandaan? - het te laten publiceren in het schoolblad van mijn eerder genoemd familielid.

Wat was er fout, of liever, wat was er goed? Nadat woede plaats gemaakt had voor medelijden constateerde ik dat de interpunctie en de t's achter de diverse d's, waar nodig, door de dreumes geplaatst waren. Voor zover niets dan lof. Maar analyse van het gedicht kan kortweg leeg geëmmert genoemd worden. Verwijzingen naar al dan niet overleden collegae waren geasseerd op niets. De meeste van mijn ambtsgenoten zijn achterswaardige lieden maar van schrijven hebben ze, op Lohst en Venus-vrouw na, weinig kaas gegeten van dichtten zodat de veronderstelde beïnvloeding op onwaarheid berust omdat ze me gewoon niets te bieden hebben. Wel kan ik u, en vooral de eind-examenkandidaten die mijn gedichten onder de loep moeten nemen, melden dat mijn werken beïnvloed hebben door enkele barokke kunstenaars zoals de Italianen Gianni Cultrano, Paolo Cintanelli, vooral zijn "Tulano in pacientolo impali" heeft diepe indruk gemaakt, en Antardo Alifani maar ook door onze grote Middeleeuwse mysticus Adriaen Hoppenckiel.

Rooie kool, aardkloot, een hals en als, Jung de groentenboer kortom de producten van de uils arbeid die niets anders dan het al eerder genoemde oudje opleverde, is op zijn zachts gezegd een verkrachtig van-brok schitterend proza meer wil ik niet van de ontleding zeggen.

Mijn "accidènt" berust ook op onwaarheid zoals u ziet. Het ezelsjong heeft waarschijnlijk nog nooit van pseudoniemen gehoord. Nou knaapje zo je ogen hebt open ze dan vooréén keer; een pseudoniem is een schuilnaam, een SCHUIL-NAAM waaronder schrijvers van verschillend allooi hun werken publiceren. In mijn jeugd verslond ik de boeken van de genoemde barokke artisten en koppenkeiël door wier geschriften mijn inspiratie werd ongewekt om een aanvang te nemen met schrijven. Zoals begrijpelijk is waren het debuut en de latere door het jongetje genoemde bundels geheel geschreven in de stijl der grote Italianen die vanwege de archaïsche bolheid in taal-gebruik en ook genoemd naar prof. F. Bolloli die vele onderzoekingen heeft verricht op het gebied der literatuur van de laat Gotische tijd en als eerste de typische manier van werken der barokken heeft onderkend. Mijn liefde voor de Bollol stijl was slechts van korte duur en van voorbij gaande aard. In de laatste prozastukken opgenomen in ogengietsel - de knoeier h d dat moeten opmerken - rekende ik af met mijn jeugd liefde en kondigde het literair overlijden aan van Harry Kooloog, onder welke naam de Bollol versen werden gemaakt.

Uit het beschrevene mogen blijken dat uw kritikus van verhandeling een grootse puinhoop, bestaande uit totale onzin, heeft gemaakt. Ik wilde het misverstand dat daar door ontstond wegnemen en mijn naam zuiveren van de blaam die het ventje er op geworpen had.

Hier en daar zie ik bij het herlezen dat mijn grote verontwaardiging zich heeft geuit in een op sommige plaatsen grof taalgebruik. Geschrikt heb ik echter niets opdat de redacteur geschrokken door mijn reactie het recenseren voor eens en altijd zal laten bovendien zou een verfijnde kritiek van mijn hand hem toch boven de pet gaan. Tot slot dank ik de redactie voor het beschikbaar stellen van plaatsruimte en wens haar een goed en geslaagd 1973

H.H.

REACTIE I Wie de werken van de door zijntaalgevoel zo b. gaafde dichter Kooloog leest, wordt iedere keer weer getroffen door zijn lugubere weergave van de werkelijkheid. Dit bleek op waarheid te berusten, Kooloog.

II Moderne kunst is poliïnterpretabel.

III Als onbedorven auteur zeg ik met Gezelle

Kunsteloze kostbaarheden,
uit des herten grond gegroeid,
onbesneden,
onbesnoeid,
wat ook alle pedagogen
staande houden, hooge en fel.
onbelogen,
onbedrogen,
wilde waarheid wilde ik wel.

W.B.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

HORIZONTAAL

- 1 Sport met schijf
 2 sportclub, lager onderwijs, lidwoord
 3 uitroep, sport met stick
 4 veen, uitroep, boom
 5 vroeger, geluid in de mond
 6 tijdperk, namelijk
 7 jongensnaam, deel van een auto, reeds
 8 hok, regel, bijwoord
 9 ons, verklaring, modeblad
 10 netwerk, vreemd
 11 spel met hoedje, scheurgeluid
 12 lekkernij, lidwoord, muzieknoot
 13 sport met fiets
 14 paal, pers.vnw., voorzetsel
 15 rund, het verbouwen
 17 staander, aanstaande
 18 meisjesnaam, slang
 19 niet, soort, jongensnaam

VERTIKAAL

- 1 Denksport, balspel, krachtsport
 2 uitroep, vrucht, aanstaande, rund
 3 steeksport, jongensnaam, waar, vorm van gaan
 4 slee, meisjesnaam, maand
 5 ons, bevel, meisjesnaam, bij
 6 sierlijk rijden, meisjesnaam
 7 oord(m.v.), race, railbouw, prooi
 8 ieder, uitroep, huis
 9 krachtsport, zwaalsport, stof
 10 kreet, tijdperk, nu, rivier
 11 jongensnaam, bijen, kalkrijk
 12 ontkenning, zwaalsport, schik

DEZE PUZZEL IS GMAKT DOOR

SJAAP

SMITS 2c

een jongen die blijkbaar
 veel meisjes kent

attentie - attentie - attentie - attentie - attentie - attentie

Wie doet mee??..... Wie heeft er belangstelling voor?...

EEN WERKGROEP VOOR DRACHTSKUNST

Ondergetekende(ja, ja!!)voelt er voor met een aantal liefhebbers leerlingen(ook van de onderbouw!)een werkgroep voor"voordrachtskunst" te beginnen.

DOEL: het leren zeggen van verzen, gedichten en ander literair (of niet literair) werk; een klein beginnetje te maken met een toneelschooltje of zoiets; een en ander teneinde het optreden op bruiloften en elders(vooral elders) een pietsie duidelijker te doen zijn.

Willen de verhoopde liefhebbers even contact opnemen met mij of konrektor Pe Haas.

C.M. Entius.

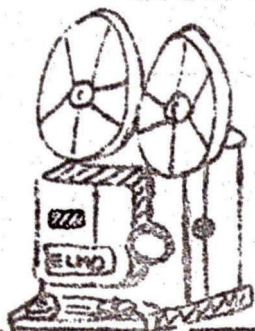

FOTO - FILM COENSTAD

=====

GED. TURFHAVEN 38
HOORN

TEL: 02290-5350

MAGAZYN KROP

- DIER WAREN
- WASMACHINES
- LAND - } BOUWGEREED.
- TUIN - } SCHAPPEN

- SPECIALITEIT: GASVERWARMING
EN AANLEG VAN C.V.

VEERMARKT 32-34-38-25
HOORN TEL: 02290-4825

SCHOOLTASSEN,
REGENBROEKEN,
LAARZEN,
WANTEN
ENZ...

VELDHUIS

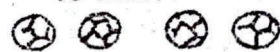
GROTE NOORD 109
HOORN
TEL: 02290-4780

VOOR SCHOOL EN SPORT GEKLEED DOOR NOOT

STEEDS HET NIEUWSTE

BENT U EEN SPORT-
MAN GOED OF
SLECHT, BIJ BOS
KUNT U ALTIJD
TERECHT

HET AANGEWEEZEN
ADRES VOOR AL UW
SPORTARTIKELLEN:

SPORTHUIS **BOS**
NIEUWSTEEG 59
TEL: 4869

BOEKHANDEL STUMPEL

GROTE NOORD 83
HOORN TEL: 6841

ALLES VOOR UW
DIEREN

'DOESBURG'

HOORN
KERKSTR. 8 TEL: 4937
MEDEMBLIK

NIEUWSTR. 19 TEL: 1747

HONDENKAPALON

L. KERKSTRAAT 3
HOORN TEL: 6871

WASSENAAR'S

MUZIEKHANDEL

SNAARINSTRUMENTEN
GRAMMOFOONPLATEN

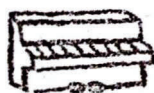
ALTIJD DE NIEUWSTE
PLATEN

LANGE KERKSTRAAT 4-16
HOORN TEL: 4538

MOESKOPS ORGELS PIANO'S

BEKENDE MERKEN STAAN IN ONZE
SHOWROOMS. ORGELSTUDIO AAN
DE ZAAK VERBONDEN.

MEDEMBLIK TEL: 02274-1425
HOORN NIEUWLAND 10
TEL: 7574

GROOTSTE VOORRAAD BEHANG
VINDT U BIJ "BEHANGPALEIS"

J. V. DIEPEN

NIEUWLAND 30 HOORN
TEL: 5865

